

SÈRIE 2

Opció A

1. Tradueix el text següent, on Sòcrates s'expressa desfavorablement del seu acusador i de l'acusació que pesa sobre ell mateix. (Plató, Defensa de Sòcrates 26e) [3 punts]

A mi em sembla, ciutadans d'Atenes, que aquest és del tot insolent i desenfrenat, i que maldestrament ha presentat aquesta acusació amb una certa insolència, desmesura i temeritat pròpia de la seva joventut.

2. Anàlisi sintàctica del text. [2 punts]

El text està format per una única oració principal el verb de la qual és δοκεῖ, que té com a subjecte la forma pronominal οὗτοςί. Hi ha també un vocatiu (ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι). Del verb depenen un complement indirecte (ἐμοί) i dues oracions d'infinitiu amb valor de predicatiu respecte del subjecte. En la primera d'aquestes oracions d'infinitiu (πάνυ εἶναι ὑβριστῆς καὶ ἀκόλαστος) el verb és εἶναι i porta dos atributs (ὑβριστῆς καὶ ἀκόλαστος) determinats per un adverb modal (πάνυ). En la segona de les oracions d'infinitiu (ἀτεχνῶς τὴν γραφὴν ταύτην ὑβρεῖν καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι γράψασθαι) el verb és γράψασθαι, el qual porta un complement directe (τὴν γραφὴν ταύτην), un adverb modal (ἀτεχνῶς) i un sintagma en datiu amb valor adverbial, complement circumstancial de mode (ὑβρεῖν καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι).

3. Totes les formes de la llista següent són genitius, llevat de dues. Indiqueu-les. [1 punt]
ἐγείρων, νεανίας.

4. Cada parella de paraules següent conté una paraula grega. Identifiqueu-la. [2 punts]
Ex. polític, policia - ἡ πόλις

- a) geriatria, pediatre: ὁ ἱατρός
b) ergoteràpia, energia: τὸ ἔργον
c) teòleg, panteó: ὁ θεός
d) astrofísica, asteroide: ὁ ἀστήρ
e) baròmetre, hexàmetre: τὸ μέτρον

5. Indiqueu la resposta correcta en el quadernet de respostes, seguint l'ordre d'aparició de les preguntes. [2 punts]

- a.3 Creta
b.2 va robar el foc i el va donar als homes
c.4 Cassandra
d.4 els bous del jardí de l'oblit
e.1 el nom d'un animal

Opció B

1. Tradueix el text següent, on Sòcrates s'expressa desfavorablement del seu acusador i de l'acusació que pesa sobre ell mateix. (Plató, Defensa de Sòcrates 26e) [3 punts]

A mi em sembla, ciutadans d'Atenes, que aquest és del tot insolent i desenfrenat, i que maldestrament ha presentat aquesta acusació amb una certa insolència, desmesura i temeritat pròpia de la seva joventut.

2. Anàlisi sintàctica del text. [2 punts]

El text està format per una única oració principal el verb de la qual és δοκεῖ, que té com a subjecte la forma pronominal οὗτοςί. Hi ha també un vocatiu (ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι). Del verb depenen un complement indirecte (ἐμοί) i dues oracions d'infinitiu amb valor de predicatiu respecte del subjecte. En la primera d'aquestes oracions d'infinitiu (πάνυ εἶναι ὕβριστής καὶ ἀκόλαστος) el verb és εἶναι i porta dos atributs (ὕβριστής καὶ ἀκόλαστος) determinats per un adverb modal (πάνυ). En la segona de les oracions d'infinitiu (ἀτεχνῶς τὴν γραφὴν ταύτην ὕβρει τινὶ καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι γράψασθαι) el verb és γράψασθαι, el qual porta un complement directe (τὴν γραφὴν ταύτην), un adverb modal (ἀτεχνῶς) i un sintagma en datiu amb valor adverbial, complement circumstancial de mode (ὕβρει τινὶ καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι).

3. Indiqueu al quadernet de respostes a quina d'aquestes paraules correspon l'anàlisi morfològica següent: [1 punt]

- a) acusatiu plural, substantiu femení: θαλάσσης
- b) nominatiu i acusatiu plural neutre, pronom demostratiu: τάδε
- c) genitiu plural masculí, femení i neutre, pronom interrogatiu: τίνων
- d) 3ª persona singular, aorist indicatiu, veu activa: ἔγραψε
- e) nominatiu singular masculí, participi aorist, veu activa: φυγών

4. Digues una o dues paraules en català o castellà formades a partir de les paraules gregues donades. [2 punts]

Ex. ἡ πόλις — polític, policia

- a) μετρέω — hexàmetre, mètric
- b) ὁ κυβερνήτης — cibernètica, cibernètic
- c) ἡ φιλία — filatèlia, filàntrop
- d) ὁ θάνατος — tanatori, tanatofòbia
- e) σκοπέω — microscopi, periscopi

5. Llegiu el text següent i responeu a les qüestions plantejades:

[2 punts]

- A quin gènere pertany el text? És habitual en aquest gènere que, al començament, el poeta invoqui la Musa? Per què?

El text pertany a la poesia èpica i habitualment l'aede, el poeta de la poesia èpica, s'adreça a la Musa, a la divinitat de la poesia, perquè inspiri el seu cant. D'aquesta manera el poeta vol romandre en un segon terme i presentar-se davant del seu auditori només com un transmissor del que la divinitat vol comunicar als homes.

- A quin home es refereix el text? Doneu algun exemple de la seva astúcia. Quant de temps va anar errant? Va aconseguir salvar la vida i la dels seus companys i tornar a la pàtria?

El text es refereix a Ulisses, l'heroi de l'astúcia per excel·lència. Com exemple de la seva astúcia es pot referir l'episodi del Ciclop.

En el camí de retorn cap a Ítaca, Ulisses, arriba en una illa on habita un feréstec Ciclop, un gegant d'un sol ull, fill de Posidó. El Ciclop fa presoners Ulisses i els seus companys i l'astut heroi s'empeca una estratègia per poder escapar. De primer emborratxa el Ciclop donant-li de beure una beguda que el Ciclop desconeixia: vi, que aquí representa la civilització, el conreu, enfront de la vida primitiva del salvatge gegant, que es dedica al pastoreig i només viu dels aliments que, espontània, li proporciona la natura. Ulisses, quan el Ciclop queda emdormiscat pels efectes del vi, l'orba del seu únic ull i aleshores fa que els seus companys es lliguin al ventre de les ovelles que cada dia surten de la cova del gegant per pasturar. D'aquesta manera aconseguiran també ells sortir d'allí.

Ulisses va anar errant durant deu anys des de la sortida de Troia abans de retornar a la seva pàtria, on va arribar, gràcies a l'ajut dels feacis, havent perdut els seus companys.

- Narreu breument una de les seves aventures en la que va ser ajudat per un déu.

Un dels episodis de l'Odissea on es percep clarament l'ajut de la divinitat ocupa un paper primordial en el desenvolupament narratiu del poema. Es tracta de l'arribada i estada d'Ulisses al país dels feacis on, precisament, Ulisses recupera la seva identitat heroica a partir del relat que sent de boca de l'aede del palau feaci. És la deessa Atena protectora absoluta d'Ulisses al llarg de tot el seu periple la que disposa l'anada de la princesa Nausíca a la vora del mar per preparar el seu aixovar nupcial i allí descobrir desvalgut el cos naufrag d'Ulisses. La intervenció de Nausica conduint Ulisses a la presència del seu pare i rei de Feàcia serà definitiva perquè l'heroi pugui retornar a Ítaca.

SÈRIE 5

Opció A

1. Tradueix el text següent, on l'autor diu que els atenesos van tornar a casa i creien que la guerra s'havia acabat (Xenofont, Hel·lèniques 2.2.23) [3 punts]

Lisandre navegava cap al Pireu i els desterrats destruïen les muralles amb gran afany, perquè creien que aquell dia començava la llibertat per a Grècia.

2. Anàlisi sintàctica del text. [2 punts]

El text està format per dues oracions independents, coordinades per και.

La primera d'elles (Λύσανδρος τε κατέπλει εις τὸν Πειραιᾶ), està integrada pel subjecte (Λύσανδρος) i el predicat verbal, format pel verb (κατέπλει) i per un complement circumstancial de direcció, cap a on (εις τὸν Πειραιᾶ).

La segona està formada pel subjecte (οἱ φυγάδες ..., νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας) i pel predicat verbal (τὰ τεῖχη κατέσκαπτον πολλῇ προθυμίᾳ), integrat pel verb (κατέσκαπτον), per un complement directe (τὰ τεῖχη) i per un complement circumstancial modal (πολλῇ προθυμίᾳ). El subjecte té un nucli, un sintagma nominal (οἱ φυγάδες), amb qui concorda un participi apositiu amb valor circumstancial causal (νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας). Del participi depèn una oració d'infinitiu que li fa de complement directe (ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας). Aquesta oració està integrada per un subjecte en acusatiu (ἐκείνην τὴν ἡμέραν), un complement règim verbal en genitiu (τῆς ἐλευθερίας) i un complement indirecte (τῇ Ἑλλάδι).

3. Totes les formes de la llista següent són genitius del plural, llevat de dues. Indiqueu-les. [1 punt]

ῶν, εὐδαίμων.

4. Cada parella de paraules següent conté una paraula grega. Identifiqueu-la. [2 punts]
Ex. polític, policia - ἡ πόλις

- a) poligàmia, endogàmia: ὁ γάμος
b) panorama, panteïsta: πᾶς πᾶσα πᾶν
c) oxigen, hidrògen: τὸ γένος
d) sinònim, pseudònim: τὸ ψεῦδος, ψεῦδομαι
e) gineceu, ginecòleg: ἡ γύνη

5. Indiqueu la resposta correcta en el quadernet de respostes, seguint l'ordre d'aparició de les preguntes. [2 punts]

- a.4 Ròmul
b.1 introduir noves divinitats i corrompre els joves
c.4 l'escuma del mar
d.2 en hexàmetres
e.4 Grècia

Opció B

1. Tradueix el text següent, on l'autor diu que els atenesos van tornar a casa i creien que la guerra s'havia acabat (Xenofont, Hel·lèniques 2.2.23) [3 punts]

Lisandre navegava cap al Pireu i els desterrats destruïen les muralles amb gran afany, perquè creien que aquell dia començava la llibertat per a Grècia.

2. Anàlisi sintàctica del text. [2 punts]

El text està format per dues oracions independents, coordinades per *καί*.

La primera d'elles (*Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ*), està integrada pel subjecte (*Λύσανδρός*) i el predicat verbal, format pel verb (*κατέπλει*) i per un complement circumstancial de direcció, cap a on (*εἰς τὸν Πειραιᾶ*).

La segona està formada pel subjecte (*οἱ φυγάδες ... , νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας*) i pel predicat verbal (*τὰ τεῖχη κατέσκαπτον πολλῇ προθυμίᾳ*), integrat pel verb (*κατέσκαπτον*), per un complement directe (*τὰ τεῖχη*) i per un complement circumstancial modal (*πολλῇ προθυμίᾳ*). El subjecte té un nucli, un sintagma nominal (*οἱ φυγάδες*), amb qui concorda un participi apositiu amb valor circumstancial causal (*νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας*). Del participi depèn una oració d'infinitiu que li fa de complement directe (*ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας*). Aquesta oració està integrada per un subjecte en acusatiu (*ἐκείνην τὴν ἡμέραν*), un complement règim verbal en genitiu (*τῆς ἐλευθερίας*) i un complement indirecte (*τῇ Ἑλλάδι*).

3. Indiqueu al quadernet de respostes a quina d'aquestes paraules correspon l'anàlisi morfològica següent: [1 punt]

- a) pronom personal, genitiu plural: *ἡμῶν*
- b) pronom relatiu, acusatiu plural: *οὓς*
- c) conjunció temporal, causal: *ἐπειδὴ*
- d) primera persona singular i tercera persona plural, imperfet indicatiu, veu activa: *εἶχον*
- e) segona persona singular, imperfet indicatiu, veu activa: *ἦσθα*

4. Digues una o dues paraules en català o castellà formades a partir de les paraules gregues donades. [2 punts]

Ex. *ἡ πόλις* — polític, policia

- a) *τὸ ὄνομα* — antroponímia, onomàstica
- b) *ἡ γυνή* — gineceu, misogínia
- c) *ὁ λόγος* — filòleg, biologia
- d) *ὑπό* — hipotensió, hipocresia
- e) *μεγάλη* — megalomania, megalític

5. Llegiu el text següent i responeu a les qüestions plantejades:

[2 punts]

- Les tres deesses són: Hera, Atena, Afrodita.
- París és un príncep troià, fill del rei Príam, i ha de resoldre la qüestió de triar quina de les tres deesses és la més bella. Cadascuna de les deesses li fa distintes promeses per captar el favor del pastor-príncep: Atena, saviesa; Hera, poder; Afrodita, la dona més bella del món.
- Paris falla a favor d'Afrodita. La conseqüència serà que, en arribar Paris a Esparta coneix Helena, la muller de Menelau, el rei espartà. Seduït per la seva bellesa, ja que és tinguda per la dona més bella del món, la rapta i se l'enduu amb ell a Troia. L'intent de recuperar la seva esposa per part de Menelau, amb l'ajut dels millors aqueus, sota el comandament d'Agamèmnon, serà la guerra de Troia, que enfrontà grecs i troians.